

seende. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Øvelseskontoen paa Marinens Budget gør jeg opmærksom paa, at jeg har foreslaaet en Indskrænkning i Forhold til i Fjor paa over 1 Mill. Kr., saa Ministeriet har gjort, hvad der kunde gøres, naar man skal bibeholde den nuværende Hærordning og Søværnsordning — saa længe vi har disse Love, skal de jo opretholdes, men jeg synes, der er gjort et alvorligt Forsøg fra Ministeriets Side paa at komme til Nedsættelser. Jeg skal derfor ikke opholde mig ved disse Betragtninger, der ligger udenfor Ændringsforslagene, idet jeg kun kan glæde mig over den Enighed, der er opnaaet ved anden Behandling om det, der her foreligger. Hvad der kommer til at foreligge til tredje Behandling, ved jeg ikke noget om, men det kommer vi alt-saa til at forhandle os til Rette om.

Dernæst vil jeg takke Ordføreren for de militære Budgetter, det ærede Medlem Hr. Pinstrup, fordi han har villet give mig Lejlighed til allerede nu at kunne give en Beretning til Rigsdagen, og særlig her til Folketinget, om, hvad der er foretaget angaaende Soldat Nr. 266, Jørgensen, der har været sendt ned til Sønderjylland, men som kom tilbage til København, og som afgik ved Døden her. Men for at faa Rede paa det Spørgsmaal tror jeg, det vil være formaalstjenligt, at jeg ganske kort genkalder i Erindringen, hvad der er sket i den Sag. Dette Spørgsmaal kom jo frem her i Tinget ved, at det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen interPELLerede mig, da vi forhandlede om Loven angaaende Afvigelse fra Hærlovens Bestemmelser, og da meddelte jeg de Oplysninger, som jeg havde angaaende denne Sag. Jeg havde mine Oplysninger om, hvad der var foregaaet, ikke blot fra Sønderjysk Kommando, men jeg havde mine Oplysninger fra de to eneste Mænd, der kunde give Oplysninger om, hvad der var foregaaet den Dag, da Rekrutterne blev fremstillet for Lægen paa Frederiksberg Slot, nemlig Stabssergent Olsen og Læge Osier. Det var de to Mænd, der mødte paa Krigsministeriets Vegne for ved denne Lejlighed at undersøge Soldaterne, idet det af Lægen skulde undersøges, hvorvidt de havde Sygdomme, og dette foregik den 20. Oktober ude paa Frederiksberg Slot. Her udtaler den vedkommende Stabssergent Olsen sig saa bestemt og saa tydeligt om den vedkommende Soldat Jørgensen, at der ikke for mig var nogen Anledning til at være i Tvivl om denne Indberetnings Rigtighed, saa meget mere som denne Ind-

beretning fra Stabssergenten var gaaet til Læge Osier, og denne havde sendt den med sin Erklæring til Krigsministeriet, uden at han paa nogen Punkt havde taget Afstand fra Indholdet af, hvad der stod i Stabssergentens Indberetning. Stabssergentens Indberetning lød udtrykkelig paa, at den angik den Mand af 18. Bataillon, der var død paa Garnisons Sygehus i København, og der er ingen Tvivl om, at det var denne Mand, han gav Indberetning om. Men da der saa havde været Forhandlinger her i Rigsdagen, og jeg havde rettet nogle Spørgsmaal til Lægen efter de Forhandlinger, der her var førte, hænder der den Mærkelighed, at Læge Osier lader sig interviewe af nogle Reportere, der kommer til ham, og han siger da til dem, at der maa være sket en Forveksling mellem en Rekrut, der den Gang laa ude paa Garnisonssygehuset, og den vedkommende Soldat Jørgensen. Hvad skulde denne Forveksling da bestaa i? Den skulde bestaa i, at den Samtale, som Stabssergent Olsen har refereret til Ministeriet og til den sønderjyske Kommando som en Samtale, der var ført med den vedkommende Soldat Jørgensen, skulde være ført med en ganske anden Mand. Stabssergenten skriver i sin Erklæring:

„1. Lægen sagde til Manden, at han skulde indlægges paa Sygehuset,

2. at Lægen paa Mandens Spørgsmaal om Sygehusopholdets Varighed svarede: „sikkert hele Deres Tjenestetid i Sønderjylland“,

3. at Manden selv ønskede at komme med til Sønderjylland den samme Dag,

4. at Manden fik Oplysning om, at han kunde komme paa Sygehuset, saa snart han kom herved,

5. at Lægen gav Manden Betæknings-tid, til Undersøgelsen af de øvrige menige var tilendebragt,

6. at Manden efter denne Betæknings-tid svarede: „Jeg vil helst med derved i Dag“,

7. at jeg mener, at Lægen gav Manden Ordre til at melde sig til Lægen, saa snart han kom herved.“ — Hertil føjer Stabssergenten: „Da jeg ikke kan huske Lægens Navn og Bopæl, har jeg ladet Skrивeren ved 22de Bataillon sende dette videre“.

Denne Skrivelse fra den ene af de to, der paa Krigsministeriets Vegne var til Stede ved dette Lægeeftersyn paa Frederiksberg Slot, inden Soldaterne rejste ned til Sønderjylland, blev forelagt Lægen, og Lægen sender den derefter til Krigsministeriet med følgende Erklæring: